

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) XLVII (41)

Štev. (No.) 9

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

24. marca 1988

Do kam je dovoljeno?

Vsi Slovenci, raztreseno po svetu, predvsem pa politični emigranti, z velikim zanimanjem spremljamo dogodke v matični Sloveniji, o katerih pred nekaj leti še ni bilo niti govora. Opažamo porast narodne zavesti, politično prebujanje, odpiranje oči, pogumne besede kakega oporečnika, pisanje, ki daje prav nam in ne onim na oblasti itd., itd.

Beremo in se čudimo, obenem pa premišljujemo, kako je vse to mogoče. In morda — posebno če slišimo kaj o skupnem slovenskem prostoru, možni pluralizaciji in odprtosti — morda se nam ukrade misel, da je sedaj že vse dobro, da so se morda oblastniki tudi spremenili, da mislijo resno, da nam prožijo prijateljsko roko, da se nam, političnim emigrantom, končno le priznava pravica do sodelovanja in sožitja z domačimi. Morda se nam zazdi, da je ekonomski polom partijo le pritisnil ob zid, da sedaj iščejo nekako sožitje z nami.

Res je, to bi bilo zelo zaželeno, če bi bilo resnično. Res tako mislijo nekateri misleči v domovini, nekateri celo tako pišejo. A tisti, ki drže niti politike v rokah, ali bolj vulgarno, ki sedijo na stolčkih, mislijo drugače, in to tudi povedo javno. Naj navedemo samo dva primera, ki nam

jasno kažeta, kje je naše mesto — po mnenju partijske oblasti — v slovenski družbi.

Prvo smo posneli iz januarskega glasila ZKS Komunist:

...Naše stališče do desnice pa je lahko samo distanca, ki je v tem, da desnice ne predlagamo na vodilna mesta, niti za glasnike in preroke naroda. Dokler desnica ne gre čez kakšno verbalno osebno izražanje glasov, niso potrebni nobeni trši ukrepi. Ljudje, ki so intimno desničarji in to tudi kdaj povedo, so lahko koristni člani družbe na delovnem, strokovnem, znanstvenem ali umetniškem področju. Zelo važna pa je doslednost, da takih ljudi ne vzdiguje v politična in družbena vodstva...

Drugo je novejšo, vzeto iz februarkega Dela, glasila SZDL:

Član predsedstva CK ZKJ Vidoje Žarković je dejal: „Zveza komunistov enakopravno z drugimi in v demokratičnem dialogu ne more in ne sme imeti političnega monopola, vendar ne bo dovolila, da bi tehnobirokratski meščansko-liberalistični in drugi protipopravni elementi vsilili svoje poglede in uveljavili svoje koncepte družbenega razvoja“...

Odprto pismo sindikatov

Val delavskih strank, ki je v zadnjem letu zajel vso Jugoslavijo, torej Slovenija tudi ni bila izvzeta — opomnilo le na stavko v Litostroju! — povzroča nemalo skrb sedanjim vladnim krogom v Jugoslaviji. Nezadovoljstvo delavcev se izraža v več ali manj organiziranih stavkah in le-te, kakor je izjavil Jože Sketa, „dokazujejo, da se vsak politični sistem dejansko povezuje z gospodarsko učinkovitostjo“. Dušan Rebolja pa je dejal, da „glede na to, da stavkajo delavci, je zelo pomembno, kje je sindikat od takih dogodkih“. Zaradi več temeljnih faktorjev je Zveza sindikatov Slovenije objavila „Odprto pismo“, s katerim seznanja svoje člane, vse organe Zveze sindikatov Slovenije, prav tako tudi izvršne organe in skupščine družbeno političnih skupnosti ter poslovne organe o „razmerah, ki se po sprejetju intervencijskih ukrepov Zveznega izvršnega sveta vse bolj zaostrojujejo in ki izrazito slabo vplivajo na reprodukcijske procese in vse družbene odnose.“ Predsedstvo ugotavlja, da razmere, v „katerih deluje združeno delo, po sprejetju intervencijskih ukrepov onemogočajo normalno proizvodnjo, izpolnjevanje izvoznih ciljev... je oteženo pridobivanje dohodkov... kar vpliva na socialni položaj delavcev in normalno delovanje življenjsko pomembnih funkcij družbe... V takšnih razmerah večina organizacij ne zmore obdržati ugodnega razporeda ustvarjalnosti in motiviranosti. Zato organizacije in organi zveze sindikatov vztrajajo, da resolucije o družbenoekonomskem razvoju v SFRJ v letu 1988 ne bodo sprejeli brez

1. sprememb deviznega sistema in
2. sprememb pogojev za pridobivanje dohodka v kmetijstvu, zlasti v živinoreji.

Obenem Zveza sindikatov Slovenije tudi terja, da oblasti zagotovijo takojšnjo spremembo obračunskega sistema, spremembo zakona o sanaciji in prenehanju ozdov, spremembe intervencijskih zakonov o osebnih dohodkih in skupni porabi in še več raznih ukrepov ekonomske politike, ki imajo pomembnejši vpliv na življenjsko raven.

„Odprto pismo“ zaključuje z ugotavljanjem, da „nezadovoljstvo in nezaupanje delavcev vsak dan narašča“ in da „morajo biti zahteve tega u-

resničene najkasneje s sprejetjem ekonomske politike za prihodnje leto. V nasprotnem primeru bo zveza sindikatov „konkretno uporabila vsa sredstva za zavarovanje samoupravnih pravic delavcev in dolgoročnih interesov delavskega razreda“.

To odprto pismo je objavilo predsedstvo SR ZSS na Sveti večer, 24. decembra leta 1987. Seveda je objava tega „Odprtega pisma“ Zveze slovenskih sindikatov naletela na kaj različna mnenja. Ker Slovenci nočejo podpreti resolucije centralne vlade o deviznem zakonu, o politiki cen, o omejevanju porabe itd., jim Beograd očita, da so „Slovenci osramotili Jugoslavijo pred svetom, da so zavrgli normalno delovanje Zveze, da jih zanimajo samo ozki republiški interesi, da se „požvižgajo“ na koristi drugih republik in pokrajini ter da nimajo poslušna za skupna jugoslovanska hotenja... Skratka, da so Slovenci izjemno sebični, da želijo pobrati v Jugoslaviji vso smetano, da želijo slovensko gospodarstvo z zahtevami sprememb devizne zakonodaje in politike cen še bolj utrditi svoj že tako najugodnejši položaj na jugoslovanskem trgu“...??

„Delavska enotnost“, ki izhaja v Ljubljani, je 8. januarja t. l. pod rubriko „V središču pozornosti“ napisala: „Po zavržitvi zvezne resolucije — ploha očitkov na Slovenijo... Ali bo ozmerjana Slovenija popustila“?...?

D-ova.

Mogoče ne veste, da...

— da je inž. Tomšič, predsednik stavkovnega odbora v Litostroju, na zborovanju v mesecu decembru predlagal, naj Komunistična partija odstopi, naj se ustanovi Socialdemokratska zveza in naj se za ustanovitev oblikuje iniciativni odbor, katerega predsednik naj bo dr. France Bučar...

— da sta ob nastanku NDH (Neodvisne hrvatske države) leta 1941 vodilna komunistična Hebrang in Bakarić imela razgovore z ustaske oblastjo, da bi se ustanovila Komunistična partija NDH...

— da bo v oktobru v Turinu ob prvi stoletnici smrti sv. Janeza Bosca

Vetrinjska tragedija pred sodiščem

Objavljamo pismo zgodovinarja Nikolaja Tolstoya in okrajšano prošnjo Odbora za zbiranje fonda za obrambo, v katerih apelirata na vse Slovence, da podpro njihovo borbo na sodniji, da se izkaže resnica o vračanju naših rojakov v Titove roke. To prošnjo z vsem srcem podpiramo! Tu se lahko izkaže naše zgodovinsko poslanstvo kot pričevalci!

P I S M O

Dragi g. Melaher!

Najlepša hvala za vaše pismo in zanimive priloge o vračanju jugoslovanskih protikomunistov Titu leta 1946.

Vaše pismo me je doseglo ob ravno pravem času, ko smo končno dosegli točko, kjer lahko razglasimo javen poziv, da moremo podvzeti legalno borbo proti človeku, ki je poslal toliko tisočev nedolžnih ljudi v smrt leta 1945 — Lordu Aldingtonu. Dokazi proti njemu — tako tisti, ki sem jih zbral v svoji knjigi kakor tudi novi, ki so se pozneje pojavili — so zanj izredno obremenljivi. Samo če lahko zberemo dovolj denarja, ki je — na žalost — potreben, da stopimo pred sodnijo, ne more biti nobenega dvoma, da dokažemo njegovo krivdo. Prepričan sem, da bodo naši podporniki po vsem svetu zagotovili,

Zanimiv televizijski program

Od našega evropskega dopisnika

Dne 28. januarja ob 0.30 je italijanski državni kanal 3, ki ga upravljajo komunisti, prenesel iz Ljubljane reportažo z Milanom Kučanom, ki je — kot znano — predsednik Zveze komunistov Slovenije.

V razgovoru je Kučan izjavil svoje prepričanje, da je potrebno „manj države, več zasebne iniciative in več demokracije v smislu političnega pluralizma“.

V programu je bilo poudarjeno, da pripada „suverena država Slovenija po svoji kulturi, zgodovini in tradiciji — Zahodu!“

Po takih izjavah, ki jih ne moremo pripisati trenutnemu osebnemu razpoloženju, gospoda Kučana in njegovega sogovornika, saj oba pripadata stranki, ki je znana po svoji notranji disciplini, smemo upati, da gre za postopno rušenje partijskega dogmatizma pod silo realnosti.

Škoda le, da je moral slovenski narod čakati na ta spoznanja nad 40 let. In tudi revolucija ne bi bila potrebna, če bi komunisti od nekdaj imeli take misli, ne pa se izgubljali v stalinistične vzhodnjaške in krvave poskuse.

A bolje kasno kot nikoli.

„MLADINA“ zaplenjena

.. Iz Gorice smo dobili sporočilo, da je bila zaplenjena najnovejša številka mladinskega lista „Mladina“. Preiskovalni sodnik Stadler je utemeljil zaplenitev te številke, „ker bi utegnili vzemiriti ljudstvo“. V listu je navedena protizakonita poraba državnega denarja za visoke partijske funkcionarje.

večdisciplinarni simpozij o hudici „Diabolos, Daimon, Dialogos“...

— da Vatikan gradi v Tucsonu v Arizoni najmodernejši veleteleskop — Vatikan Advanced Technology Telescope —, ki bo stal sto milijonov dolarjev, financiranih s subskripcijo na svetovni ravni...

MLADIKA, Trst, št. 1, 1988

da ta važen vojni zločinec ne bo ušel plačilu za svoje zločine. Dejansko vem, da upa, da mi tega ne bomo zmogli; kar mu daje pogum; kajti če bi bili mi prisiljeni, da odstopimo od sodnega postopka, bi on lahko tožil nas za odškodnino, kar bi pomenilo, da ni bilo nobenega zločina.

Prilagam advokatovo oceno in proračun za celotno zadevo. Do sodbe ne bo prišlo vsaj še leto dni, tako da je naša trenutna skrb, kako zbrati 18.000 funtov šterlingov, ki jih potrebujemo za pripravo zadeve za sodbo. Zelo sem vesel, ko sem zvedel, da naši prijatelji v Clevelandu tako pridno zbirajo fonde, in bi vam bil zelo hvaležen za vse, kar lahko zberete — posebno pred koncem februarja.

Slovenski skrbnik fonda je Ivan Palčič, katerega, upam, poznate. Splošno mišljenje je, da moramo sodnijsko odgovoriti in zmagati, zato sem gotov, da se bo denar lahko zbral. V najslabšem slučaju se bom sam zagovarjal na sodniji brez advokatov, čeprav je to zelo riskirano ali celo pogubno. Kri vseh poklanih žrtev vpije po odkritju in kazni vseh odgovornih.

Vaša informacija o vračanju takih kot vi, ki so toliko pomagali zavezniški stvari, je za naš primer neprecenljivo, saj imate prav, ko sodite, da se Lord Aldington namerava braniti, češ da je vsak, ki ga je poslal nazaj v smrt, bil pro-naci vojni zločinec. Vsaka nadaljnja dokumentacija ali osebno pričevanje nam bo prišla izredno prav kot dokaz.

Upam, da se ne boste prestrašili vsote, za katero mislijo naši advokati, da bo potrebna. Čeprav je velika, dobivamo podporo z vseh strani in če vsak, ki verjame v našo pravico, lahko prispeva najvišjo možno vsoto, bomo z gotovostjo dosegli svoje namene.

Hvaležen bi vam bil, če lahko kar najbolj razširite to pismo. Lahko bi ga npr. prevedli in razširili v slovenskem časopisju. Morda bi bilo bolj primerno, da pripravite druge naslove za zbiranje denarja. Meseca marca bom govoril v Avstraliji in tam iskal denarne pomoči. Dali so mi vedeti, da bom žel velik odmev.

Z najboljšimi željami se vam zahvaljujem za vzpodbudne besede

vaš Nikolai Tolstoy

O K R O Ž N I C A

Okrajšano iz Okrožnice za zbiranje fonda

Spomladi leta 1987 je g. Nigel Watts izdal privatno okrožnico „Vojni zločini in vodstvo kolegija Winchester“, v kateri je obdolžil vodjo zavoda Lorda Aldingtona — bivšega brigadirja Tonyja Lobyja — za sodelovanje pri vračanju Kozakov in Jugoslovancev leta 1945 iz Avstrije v roke komunistov. Ob tej priliki je Lord Aldington tožil Watts. Ker sem glavni sestavek napisal jaz, ter sem o teh stvareh pisal že v knjigah Victims of Yalta, Stalin's Secret War, The Klagenfurt Conspiracy (Celovška zarota) ter Minister and the Massacres, sem se pridružil Wattsu kot soobtoženec.

Tožena sva, da je snov v okrožnici žaljiva. Obramba sloni na tezi, da so te stvari v bistvu in dejstvu resnične. Tako bo sedaj prvokrat ta velika tragedija in izdaja javno preiskana v sodnem postopku. Vrsta priči — britanski vojaki in preživeli žrtve — so se že ponudile za pričevanje.

Vseeno pa je potrebna za obrambo večja denarna vsota. Vedeti moramo, da je Lord Aldington precej bogat in da se mu mi v bogastvu ne moremo niti približati.

Vsaka oseba, ki bi bila pripravljena prispevati v ta fond, lahko pošlje ček na naslov:

The Forced Repatriation Defence Fund,
The Old Courtyard, Church Road,
Tunbridge Wells, Kent TN1 1JT,
Great Britain

Slovenci lahko pošljete svoje prispevke na naslove:

Ivan Palčič
224 Charlotte Str.
Hamilton, Ont.
CANADA L8 K4 V6

Vestnik
Tabor
Dušnopastirska pisarna

Vse
Ramón L. Falcón 4158
1407 Buenos Aires
ARGENTINA

Nikolai Tolstoy

Pismo iz Slovenije

Kako pa se imamo kot državljani SFRJ pa verjetno kaj zveste po časopisih ali pa tudi ne. Nova revija in Mladina in še kakšen časopis, ki ga upravljajo mlajši ljudje, vedno prinese kaj takega, da so tisti na vrhu čisto zgroženi. Vendar ne skušajo dokazati, da nimajo s pisanjem prav, pač pa je važno, kdo je nekaj napisal, in potem soglasno zahtevajo, da ga je kot protidržavnega elementa treba zapreti itd. Potem dobijo drugi odgovor, da so to stalinistične metode, za katere je skrajni čas, da se pozabijo, ker so pač preživete. Na dan prihajajo razna dejanja iz preteklosti, o katerih še mislijo nisi smel, kaj šele, da bi o njih govorili. Kaj se sedaj vse po časopisih piše, kar je bilo do sedaj tabu, pa tega vala ne morejo več ustaviti. Vse skupaj že prehaja v tako zmešnjavo, da ga ni človeka, ki bi bil v stanju napraviti red. V Beogradu se trudijo in sejejo pa nič pametnega ne spravijo skupaj. Samo administriranje in gore papirja, ne upošteva pa nihče, saj tudi ne more. Gospodarstvo je uspešno samo na papirju, dejansko pa smo na psu. Vsa pamet se je skisala. Mislijo, da bodo najmanjšo stvar lahko urejali za celo državo v glavnem mestu, čeprav so razmere po republikah zelo

različne. Sploh ne vemo, zakaj imamo še republike, saj ne morejo ničesar same urejati, pa samoupravljanje in take bedarije. Do zadnjega dinarja je podjetju z zakonom ukazano kam ga mora odvesti, s čim naj pa potem upravljajo delavci? Ni čudno, da je toliko stavk.

V Novi reviji je izšel tudi pogovor s škofom Leničem, ki je dvignil ogromno prahu, vendar mu čisto nič ne morejo, če je povedal, kako so duhovnike zapirali, kako se jim je godilo v zaporih, kako je pomagal fantu, ki se je rešil iz Roga, da je pobegil čez mejo; kakšna krivica se je delala s škofom Rožmanom in zaveda s Kocbekom in še mnogo reči, katere so ocenili za same neresnice. On pa je položil prednje vse svoje življenje, kakor ga je doživljal. Sedaj mu je pač vseeno tudi, če bi ga zaprli ponovno. 8 let je pa tako že odsešel. Vprašanja so mu pa zastavili: Spomenka Hribar, Dimitrij Rupel in Jože Snoj. Res zanimivo. Ja, časi so se zelo spremenili. Ljudje so se zbudili, ko jih je udarilo po žepu, in sedaj niso nič več tihi in nič več ne kimajo. Pripravljajo sedaj tudi volitve, vendar kandidati nočejo sprejeti funkcij, ali pa jim povedo, da jih več ne bodo kandidirali, ker niso izpolnili obljub. To bo še čudno pri nas.

Tone Brulc:

Dve poučni zgodbi

Pravzaprav nista dve zgodbi, ena sama je, prvo je obdelal že France Prešeren v sonetu o kaši in kashi; tudi oslovo senco je vtaknil vanjo, kako so se zanj kregali v Abderi:

Ak' pa po črki boljši jed ne boste in závelj črke ne trpi nič škode, obhaja taka misel nas Slovence, da pravdajo se ti može znabiti, za kar so se nekdanji Abderiti v sloveči pravdi od oslôve sence.

Druge modrosti iz Abdere Ribičev France ni poznal — ni pisal o nji. Kaj sem napisal? Ribičev ali Ribičič? Bolje, da gremo naprej s Prešernom. Prešeren je bil prešeren za tiste čase — drugačni časi so bili, sedaj ne bi bil tako prešeren. Z enim sonetom je napravil red v abecedi, medtem ko sedaj celo Društvo slovenskih pisateljev sklene eno, vsi so soglasni, navdušenje jim žari iz obrazov, prenesejo ga v Skupščino SR Slovenije, tudi tam jim navdušeno ploskajo, ko pa pride čas volitev — volijo vsi prav nasprotno, čemur so malo prej ploskali.

Abderiti — slovenski književniki — so mislili nesti lestev povprek čez gozd, namesto da bi jo podolgem in že ob prvem drevesu so se ustavili. Zgodba iz Abdere se je ponovila — te ni napisal Prešeren. Tokrat jo je ponovil Ribičič Ciril, ne pa prešerni Ribičev France.

Dosti črnila se je porabilo, dosti papirja ob pisanju in dosti sline ob govorjenju o ustavnih spremembah v domovini, zamejstvu in zdmostvu, če ga porabimo še malo, nič zato, papirja in črnila, sline je pa škoda. Ene lise več na tigru nihče ne bo opazil.

Pri oglati mizi — zakaj bi morala biti zmeraj okrogla? — so se zbrali 6. febr. 1988 dr. Matjaž Kmecl, Ciril Zlobec, Tone Pavček, dr. Boris Majer, Vladimir Kavčič, Miloš Mikeln, Jože Osterman, Marjan Gabrijelič in Milan Bratec. Motiv: obletnica smrti Bojana Štiha in obujanje spominov na njegovo oporoko. Oglati mizo je organiziral „Dnevnik“ in ti može kulturniki — predvsem književniki — so potožili, da še ne vemo, kaj bomo volili, kako bomo volili, kakšne bodo spremembe, kakšni slovenski odgovori nanje.

Ko je Zvezni izvršni svet lansko leto predlagal in poslal republiškim in pokrajinskim svetom svoja priporočila in navodila za spremembo ustave, je bilo v Društvu slovenskih pisateljev splošno mnenje, da se ustavne spremembe zavrnejo, da se o njih sploh ne razpravljajo. Razpravljalo se je, celo ploskala je Skupščina Tonetu Pavčku, ki se je edini dvignil proti njim, tudi glasovali so.

V „Poročevalcu“, glasilu Skupščine SR Slovenije z dne 16. 1. 1988 dobimo utemeljitev, potrebo, število členov ustave, ki naj se spremenijo, kako naj se spremenijo, kako naj se poteka razprava o njihovih spremembah in kaj bo iz tega še izšlo. Našteti so členi ustave (37!), ki naj se spremenijo — „Poročevalec“ jih imenuje amandmaje — torej izboljšave, kako naj se izboljšajo, morebiti kako naj se poglobljajo členi ustave.

„Poročevalec“ prinaša odgovore na 34 amandmajev, na tri, ki manjkajo, pa niso vedeli odgovora, niso imeli pripomb, morebiti je Skupščina že spala, morebiti so jih preskočili. Kaj boš jokal zato? „Poročevalec“ ne pove nič o tem.

Čudovito, le zakaj so se zgrabili prav za ustavne spremembe — bolje rečeno, členov ustave ali ustavnih členov, saj se razumemo do tukaj. Pred ustavo ali pred ustavnimi členi samimi, stoje temeljna načela ustave, le zakaj niso začeli pri njih, namesto da so na glavo proletariata prekučnili teže tolikih členov.

Od kod ta načela? Kdo šmenta jih je potisnil tja, prav na začetek ustavnega besedila. Zakaj so jih prej ni nihče opazil? Zakaj so se izmuznila popravljalcem in pripravljalcem ustav iz let 1946, 1955, 1963, 1977? Zakaj se o njih ni razpravljalo?

Temeljna načela so, amandmaji tudi so, samo prvih ni treba spre-

minjati — amandmirati — izboljšavati, poboljševati, morda so neizboljšljiva, morda nepoboljšljiva, kaj jaz vem. Tam so! Kaj silite vame!

Le kakšna so ta načela. Oglejmo si jih.

„Zveza komunistov Jugoslavije je s svojim usmerjevalnim, idejnim in političnem delu v sistemu socialistične demokracije in družbenega samoupravljanja glavni pobudnik in nosilec politične dejavnosti.“ Bralec se lahko oddahne sredi stavka, čeprav ni večje! Priporoča se prebrati dvakrat zaradi boljšega razumevanja.

Saj si na svobodi, Janez kranjski, saj te ne bo nihče, kaj trpetiš! Trepetajo naj tam v Rusiji, v domovini realsocializma, socialistično samoupravljanje in socialistično demokracijo so pa nam ukradli! Pa bi še ti usmerjeval in bi bil tudi glavni nosilec in pobudnik!

Zlobni jeziki trdijo, da se pri podpisnikih Dolomitske izjave pojavi vselej, ko ta temelj preberejo, nevzdržno kolcanje. Da se vsaj ne bi preneslo na drugi rod! Prav zaradi tega, da se ga ne sme omenjati v razpravi. Po mojem je to nesramna šala in to prav iz Ljubljane. Saj Dolomitska izjava je vredna ogléda in ogleda kakor zrelo dekle. Tudi če se bo komu začel kolcati, jo privlečimo na dan, na ogleda:

„Avantgardna vloga v slovenskem osvobodilnem gibanju pripada glede na njen program, organizacijsko strukturo, strategijo in taktiko KP Slovenije kot avantgardi najnaprednejšega slovenskega družbenega razreda-proletariata Slovenije. Vse tri skupine (krščanski socialisti, levi Sokoli in liberalna inteligenca) ugotavljajo, da sta KP Slovenije in njeno vodstvo avantgardno vlogo Partije s pravilno linijo in organizacijo osvobodilne borbe slovenskega naroda tudi dejansko izpričala.“

Vidiš, Janez kranjski, častitljivo starost teh načel, teh temeljev ustave, da ne bi kdo mislil na kakšno klerikalna načela! Večni so ti temelji, eternizirali so se. Več sedaj, zakaj se jih ne sme omenjati, v razpravi dotakniti, kaj šele spremeniti — izboljšati?

Bili so tam notri v Dolomitski izjavi, nato so se nespremenjeni premikali iz ustave v ustavo kot nekakšen prologium, acta confirmationis, constitutionis confirmatae, acceptatae, epistola laudatoria. Stoj, kam rineš s svojim meščanskim žobudranjem! Kar hočeš povedati je vendar, da ti temelji deločujejo ustavo, vse kar jim sledi; postali sacrosancta, sancta sanctorum. Ali ne pride ustava iz istega korena kot „stoj“? Stoj — ustava, že imamo zgodovinsko zakonitost obstoja temeljev, saj to vsak star vojak ve. Temelji so ostali in obstali; prenašati jih je treba iz ustave v ustavo. Saj nisem zapisal, da jih je treba prenašati kakor mačka mlade, ne? Ti pa ne veljajo samo za danes, govorijo za prihodnost. Tistih 37 členov se že pogloblja, ti pa ostanejo.

Na prvi in zadnji strani „Poročevalca“ dobimo celo razlago, zakaj morejo ostati. Na prvi „...ustavne spremembe ne bodo posegle v temeljna načela naše ustave,“ na zadnji pa: „Zato mora Socialistična zveza pravočasno in z demokratičnimi sredstvi odgovoriti na vse morebitne napade na temelje naše družbeno-ekonomske in politične ureditve. Hkrati pa mora prepričati, da bi se javna razprava o spremembi ustave izkoristila kot poskus ogrožanja temeljev naše družbene ureditve: samoupravljanja in oblasti delavskega razreda, bratstva in enotnosti in enakopravnosti naših narodov in narodov in narodnosti federativne uredbe.“ Res, „enotnost“ z vezniškom „in“ je bilo treba tudi vriniti!

Tone Pavček si je še brisal potno čelo v slovenski Skupščini, še je odmeval odmev ploskov v dvorani, ki mu je pritrldilo ploskala, češ kakšne spremembe neki, le komu na čast, komu so potrebne, moralo pa je biti kaj v govoru o teh temeljih. Morebiti kaj o monolitnosti, monopolnosti, monopartijnosti ali kakšni drugi „moni“ — vsi so volili za



IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Pretekli teden smo na kratko omenili stavko učiteljev. Problem se ni bistveno spremenil do trenutka, ko pišemo te vrstice. Le ta ponedeljek, 21. marca, so se jim, ob (ne)začetku srednje šole, pridružili še profesorji. Najvidnejša težava je v tem, da s strani učiteljskih sindikatov ni nikake volje popustiti v svojih temeljnih zadevah, s strani vlade pa ni prevelike skrbi, in šele sedaj se dejansko opažajo prvi premiki na poti rešitve problema. Vzgojni minister trdi, da ne provincijske vlade, ne država sama nimajo denarja, da bi ugodili „upravičenim“ zahtevam, in predlaga postopno zboljšanje plač. Obenem poudarja razne dosežke na vzgojnem področju v zadnjih letih. Ker pa teh dosežkov ne starši, niti učitelji ne vidijo, oziroma jih raje beležijo med „nazadovanja“, padejo ministróve besede v prazno, ali pa povzročajo še večji odpor.

POVSOD GORI

Čedalje bolj pogost nemir se opaža tudi na drugih področjih. Vlada je upala, da doseže neke vrste premirje z objavo zakona o paritetnih komisijah. Te naj bi se pričele z novim letom, a jih je še kaj malo v teku. Istčasno je treba poudariti, da ta poganjanja dolgo trajajo. Včasih se vlečejo in vlečejo, spričo pomanjkanja dobre volje pri delodajalcih in pri sindikalistih. Običajno se tudi dogodi, da morajo končno razsodbo prepustiti ministrstvu, kar seveda zahteva čas in poznejše nejevolje.

Povišice bodo retroaktivne na 1. jan. A povšice še ni. Nekatera podjetja, delodajalske povezave, kar na svojo roko nekoliko povišujejo plače „na račun“. A teh je najmanj. Drugod so sindikalisti dosegli zasilne povišice, medtem ko tečejo pogajanja pri paritetnih komisijah. A premnogi sektorji delavstva še danes dobivajo isto plačo kot decembra. In če primerjamo današnje cene z decembrskimi, si lahko predstavljamo, v kakšnem položaju se ta del prebivalstva nahaja.

To povzroča rastoči nemir, in od tu do protestnega dela ali pa direktno do stavke, je le kratek korak. Zato lahko vsak dan v časopisju zasledujemo napovedim novih stavk in poznejšim pobotanjem. A vrsta gre v nedogled. Ker pa se ti pojavi množijo zlasti na državnem področju, kjer birokracija zavlačuje možnost rešitve, prisostvujemo dan za dnem položaju, ki postaja vedno bolj kaotičen.

Vlada očividno na ve kaj storiti. Prepušča, da razvoj teče naprej svojo pot, in še sedaj vse upanje polaga v svobodna pogajanja na paritetnih komisijah. Pa tudi nič ne stori, da bi ta pogajanja pospešila.

spremembe. Bila pa je ena izjema. „Poročevalec“ ne pove, če je delegat zaspal, ali je šlo za politični pluralizem ali celo za disidentstvo.

„Poročevalec“ torej začne in konča s prepovedjo razprave o temeljih in njihovi nedotakljivosti. Čas bi že bil, da tudi jaz končam z Abderiti — oslovo senco — ustavne spremembe smo obdelali, tisto leste, ki so jo nesli slovenski Abderiti povprek, je ustavilo prvo drevo KP, kaj mi pa še ostaja, Janez kranjski?

Nekaj vprašanj, prava revščina! Lahko bi jih zastavil Taras. Kermavner srbskemu prijatelju ali pa on njemu.

Zakaj se Slovenci tako trdovratno oprijemljete ideje o lastni državi, če pa jo tam od Karantanije niste poznali? Kaj ni bila ukinjena nacionalna država? Suverenost? Saj smo jo vam podarili, kdor pa da, tudi lahko vzame. Kaj se niste prišli do tega, da je razredno večno, narodno pa prehodno in samo kapitalistični nestvor? Kaj ni smešno govoriti o ljudskem referendumu, tem kapitalističnem izroduku, če pa za vas skrbi ZK Slovenije, ZK Jugoslavije, SZDL, ki ima celo dva člana, ki nista komunisti, celo Sovjetska zveza s simpatijo gleda na vas, vi pa rinete s

Morda zato, ker ima povsod skrbi in težave, in med temi trenutno socialno področje ni na prvem mestu.

NEMIRNI TUCUMAN

Nemiri v prestolnici province Tucumán, dejansko niso nikogar preseletile. Že nekaj časa so opazovalci pričakovali hudega izbruha. „V Tucumanu bo gorelo“, so trdili, in niso se zmotili. Spomnimo se, da je bila ta provinca vedno žarišče konfliktov. Prve gverilske formacije so se pokazale tu. Največji pohod proti oboževanju vstaji med zadnjimi peropistično vlado in še v dobi vojaškega režima se je odvijal v tej severni provinci. In celo največji konflikt za izvolitev novega guvernerja lanske leto je bil tam. Spominjamo se lahko tudi, da se je provincijska policija šestkrat uprla z zahtevo povišanja plač. Nenehno zahtevajo tudi, da jim oblast dá potrebne uniforme: revni policisti pač ne morejo razčepani opravljati svojega dela.

Trenutno je provinca v rokah peronistov. A ti so razcepljeni v dve skupini in le s težavo vodijo vlado. Monokultiv sladkornega trsa so skušali spremeniti, a ni večjega uspeha. Sedaj upajo na boljše čase, ker se je cena sladkorja povišala, od decembra pa doslej, kar za 200 odstotkov, a to se ne bo hitro poznalo, in treba je slediti tudi bodočim razvojem cen. Sladkornice so provincijski vladi, v davčni fond, dolžne kar 300 milijonov avstralov. Provinca sama pa je zadolžena za 500 milijonov avstralov. Vrata provincijske banke so trenutno zaprta.

V takem položaju je brezposelnost na dnevnem redu. Je čudno, torej, da so se v Tucumanu, v zadnjih štirih letih, provincijski uslužbenci pomnožili kar za 50%, občinski uslužbenci pa ponekod kar za 300%. Najvišji skoki v „uslužbovanju“ brezposelnih so bili, razumljivo, pred volitvami. Če pa sedaj upoštevamo, da provinca svojim uslužbencem ni plačala meseca februarja, in nekaterim dolguje celo januar, bomo razumeli vzrok požara. In ogenj se ne bo tako hitro polegel, kajti zvezna vlada tudi nima fondov, da bi tej provinci priskočila na pomoč.

Problem ni le v Tucumanu. Hudo opasno je še v Salti in v — La Rioji. S kakšnim obrazom guverner Menem skuša kandidirati za predsednika, če vzamemo na znanje finančni in administrativni kaos v njegovi provinci, je nerazumljivo.

A niso le te tri province v težavah. Domala povsod so večje ali manjše zagate. Vzroki so si precej podobni. Upad produktivnega delovanja v krogu sedanje gospodarske krize povzroča brezposelnost, ki jo skušajo premestiti s tem, da ljudi zaposlijo kot uradnike v provincijskih in občinskih uradih. Provinca

tisto abderitsko lestvijo? Le kam, bratje, opomnite se!

Kje je pa naša hvaležnost, da smo vas osvobodili? Kačo smo gredli na prsih! Stipe Šušar je po pravici dejal, da imamo toliko in toliko delavcev, ki delajo, in nekaj intelektualcev, ki rovarijo. Iz naprednih ste se čez noč prelevili v konservativce — ne marate ustavnih sprememb, pa še po temeljih bi radi udarili.

Hvala Bogu, mislim reči Titu, da imamo soglaševanje, usklajanje, dogovarjanje, poravnavanje, enotjenje stališč, doseganje konsenza, privoljevanje, urejevanje razmerij, uveljavljanje interesov, združevanje mnenj! Bomo že prišli do vas! takrat se pazite.

Kaj ni bilo veliko, da smo vas obvestili o ustavnih spremembah, da smo vam jih predlagali, da vas sprašujemo za mnenje, da smo vam dali rok za razpravljanje in celo možnost razpravljanja?

Potem pa bodi še dober s temi ariji, prekletimi knjižnimi molji, z rokavicami jih božaj, šoviniste ne sramne, namesto da bi uporabili trdo roko. Saj temelji nam prav to dovoljujejo!

Marsikomu so šle lepe sanje po vodi — fej jih bodi! (ni Prešeren!)

kmalu pride v finančne težave s plačami. Itd., itd... Rešitve pa nihče ne najde. Če bo šlo tako naprej, bo še gorelo.

SE O KANDIDATIH

Tudi ni vse mirno na političnem polju. Stranke skrbje kandidati. Radikali so mislili, da je že vse urejeno, pa so se naenkrat levičarski krogi, nezadovoljni s kandidature kordobskega guvernerja Angeleza spomnili, da bi se predstavili z lastno listo. Za predsednika naj bi kandidiral sedanji zunanji minister Caputo, za podpredsednika pa minister za socialno skrbstvo, Barrios Arcechea.

Ideja je umrla preden se je rodila. Pravzaprav je prišlo do neke vrste splava. Ko sta zainteresirana moža predstavila zamisel predsedniku Alfonsinu, jima je odločno pokazal vrata. Kar manjka radikalom je le še krvavega notranjega volilnega boja. Mnogi so trdili, da je to zamisel tudi rodila le osebnostna oblasteljskost enigmatičnega kanclerja, ki pa v stranki nima zaslonbe. Tako sedaj ostaja kot notranja opozicija edino le še senator León, a ga nihče ne jemlje resno.

Pri peronistih pa so padli v vodo zadnji napor, da bi dosegli enotno listo brez notranjega boja. Skušala jo je doseči stara sindikalna garda. Pa so naleteli na odpor tako pri Cafieru (ta se sploh ni odzval povabilu na razgovor) kot Menemu. Eden in drugi upata na uspeh, in proti pričakovanju nekatere ankete kažejo na veliko popularnost Menema, vsaj večjo kot so mnogi pričakovali. Odslej, pa do srede leta, bo tekel hud boj; kako bosta medtem upravljala vsak svojo provinco, je uganka. Menem itak rad igra športnika, Cafiero ima dovolj dela med vodstvom stranke in volilno agitacijo, Angeloz pa je medtem na potovanju po Srednjem vzhodu.

Tako se suče svet...

OB ROBU

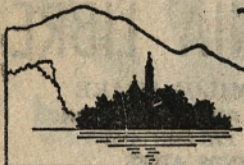
Avstrijski „Volkszeitung“ je dne 12. januarja objavil vest, da je slovenski voditelj Franc Tomšič v razgovoru z dopisnikom časopisa Berba zahteval ustanovitev neodvisne socialdemokratske stranke v okviru SZDL. Tomšič je eden izmed organizatorjev množične stavke delavcev ljubljanske tovarne Litostroj. To Tomšičevo zahtevo omenja tudi zadnja številka ljubljanskega časopisa „Delavska enotnost“.

Iz Moskve poročajo, da so v začetku tekočega leta v Moskvi svečano odprli razstavo ob petdesetletnici, kar je prevzel vodstvo jugoslovanske komunistične partije Josip Broz. Dokumentalno so predstavili razvojne stopnje sedanje Jugoslavije, pa tudi odnose med Stalinom in Titom in Titom ter Hruščevom, ki je dal pobudo za ureditev odnosov leta 1955.

Ljubljanski „Nedeljski dnevnik“ je sredi januarja priobčil članek „Zakaj Stalin ni vdrl v Jugoslavijo“. Po objavi resolucije Informbiroja, ki so jo na pobudo Stalina sprejeli na zasedanju v Bukarešti in so v njej ostro napadali Tita, je sledila gospodarska blokada Jugoslavije in Stalin je že pripravil vojaške načrte za napad na Jugoslavijo. Ameriški vojaški zgodovinar madžarskega porekla, Bela Kiraly pa domneva, da je Moskva opustila načrt za nasilno „restalinizacijo“ Jugoslavije, ker so se Združene države pokazale v Koreji nepričakovano močne in odločne in so zato nudile uspešen odpor napadalni Severni Koreji. Stalin se je vedno izogibal neposrednemu oboževanju spopadu s Severno Ameriko. Ker pa je upošteval možnost, da bi Amerikanci pomagali Titu v primeru napada na Jugoslavijo, ki je bil načrtovan po mnenju Bele Kiralyja za jesen leta 1955 in sicer iz Madžarske, Romunije, Bolgarije in Albanije — je Stalin iz preje omenjenih razlogov opustil idejo, da bi s silo dosegel, da bi se Jugoslavija vrnila v rusko orbito.

Toda ta domneva madžarskega zgodovinarja ne more biti dokončno potrjena, dokler ne bodo odprti sovjetski arhivi iz te dobe.

D-ova.



NOVICE IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA — Podražitve so lani dosegle rekord. Cene na drobno so se po statističnih podatkih lani v Sloveniji v povprečju povečale za 131 odstotkov, med decembrom pa za 178 odstotkov. V posameznih letih so se v Sloveniji cene na drobno v povprečju takole povečale (v odstotkih): leta 1957: 2,7; 1967: 6,5; 1977: 13,3; 1980: 30,9; 1981: 45,1; 1982: 29,0; 1983: 40,4; 1984: 55,2; 1985: 79,3; 1986: 93,1; 1987: 130,5.

KOPER — Novi magistralni vodovod so začeli graditi od Rižane proti Kopru. Gre za 590 milijonov dinarjev (dolar 1307 din) vredna pripravljalna dela: do vodovodne trase je treba urediti dostopne poti za mehanizacijo, namestiti električno in telefonsko napeljavno in podobno. Enajst kilometrov vodovoda od Rižane (čistilne naprave) do Kopra bodo gradili v dveh etapah. S prvo, ko naj bi 5,1 kilometra cevi potegnili od Rižane do Bertokov, bo še to poletje porabnikom vode na Obali zagotovljenih dodatnih 60 litrov vode v sekundi z izvira Rižane.

LJUBLJANA — Lutke so kraljevale v Cankarjevem domu, kjer je bil Mednarodni festival lutkovnih šol. Zbralo se je čez tristo udeležencev in mednarodna organizacija lutkarjev UNIMA se je pohvalno izrazila o njem. Festival se je spomnil tudi Milana Klemenčiča, ki je leta 1938 začel z lutkarsko umetnostjo in se uveljavil s Faustom v miniaturni.

IZOLA — Ribiči z izvozom svežih rib zaslužijo več, kot pa s predelanimi (v konzervah). Droga Riba in Delamaris sta v lanskem letu izvozila za 4,61 milijonov dolarjev pločevink in skoraj 350 tisoč dolarjev za sveže ribe in školjke. Iztrženje za predelane ribe (zaradi padca cen) ne bo pokrilo stroškov predelave rib in pločevink, pravijo.

MARIBOR — Linhartov Matiček se ženi je bil odigran na odru Drame Slovenskega narodnega gledališča v Mariboru. Režiral je Vinko Möderndorfer (tradicionalno), sceno je zamislil Tomaž Marolt (zelo domiselno), od igralcev se je pa še najbolj postavil Vlado Novak v baronu Naletelu. Matiček je bil Zvonc Hribar, Nežka Irena Varga, baronica Rozala Anica Veble, Tonček pa Renato Jenček.

CERKNO — Nova mlekarna in sirarna naj bi začela poskusno proizvajati v mesecu maju. V njej naj bi izdelovali sir tolminec po starih receptih cerkljanskih pastirjev, mleko za konzum v idrijski občini, možni preostanek bi pa vozili v kobariško ali

vipavsko mlekarstvo. Vendar pa idrijska kmetijska zadruga s strahom čaka tega trenutka, ker bi se zaradi cenovnega neskladja že takoj na začetku pojavile izgube, ki jih zadruga ne bi bila možna utrpeti.

LJUBLJANA — Slovenska filharmonija je ob svoji osemdeseti obletnici proglasila skladatelja Uroša Kreka in Primoža Ramovša za svoja častna člana, ki stopata med druge glasbenike svetovnega slovesa, ki jih je v preteklih obletnicah SF imenovala za častne članke (npr. Beethoven, Haydn, Paganini, Dvoržak, Brahms).

MORAVSKE TOPLICE — S termalno energijo so začeli poskusno ogrevati tri rastlinjake: v enem vzgajajo rezano cvetje, v drugem lončnice in v tretjem nekaj zelenjave. Če bo poskus uspel, bodo s termalno vodo ogrevali še druge rastlinjake.

LJUBLJANA — Feminizmu se obetajo boljši časi, so ugotavljali pri okrogli mizi, ki jo je pripravil Marksistični center OK ZKS (to pomeni: Centralni komite Zveze komunistov Slovenije). Ti obeti naj bi bili razvidni tako iz izjav nekaterih funkcionarjev, ki priznavajo, da feminizem prinaša svežino, nove poglede in izzive, da ZK trenutno ne izvaja represije in vsaj dopušča feministično gibanje.

UMRLI SO OD 30. jan. do 5. febr. 1988:

LJUBLJANA — dr. Milan Hodalič; inž. Raša Vodušek; Vladislav Kandare; Marija Doležal; roj. Traven; Alojzija Lauš; roj. Kastelic; Zofija Srečnik; roj. Brinovec; Ana Zorc; roj. Škrbec; dr. Srečko Kelc; Alojzija Jerančič; roj. Blažič; 85; Albin Jemec; Janez Starman; 78; Francka Bolta; Antonija Megušar; 90; Marija Jančič; Slavka Tegelj; Alojzij Kapš; 8; dr. Vera Cunder-Marinčič; Maks Brezovnik; Martina Golob; roj. Melenšek; Ivan Krulc; Jožefa Purnat; 59; Janez Križnar; 86; Boštjan Zagar; 69; Magda Glišič; roj. Skrušny; 86; Marija Zagar; 73; Silva Virant; roj. Sterniša; Viktor Gostinčar; 91; prof. Cvjetka Lindtner; roj. Matekovič; Ladislav Vrbič; 83; Dušan Černač; Cecilija Kralj; roj. Šmid; Franc Bajt; Alojzij Šinkar; Terezija Gašperšič; roj. Knez; 84; Marija Lužan; roj. Bezljaj; Boris Krevel; Vlado Kegl; Milan Kahuža; Stefanija Gabrovšek; roj. Pintar; Primož Prosenik; Ljuba Zlatnar; roj. Veditr.

RANI KRAJI — Stefanija Papež; roj. Dežman; Sv. Gora; Franc Juvan; Litija; Antonija Golob; Nevle; Jože Jošt; Vojnik; Rihard Zorž; Podraga pri Vipavi; Tomislav Baz; Dolga vas; Cilka Selan; roj. Urbančič; Koper; Ivan Gorjup; Celje; Helena Mihevc; roj. Drašler (Anzelcova mama); Logatec; Andrej Vidic; Bled; Franci Zidar; Radeče; Bogdan Lenček; šentvid pri Lukovici; inž. Vilma Boh; roj. Zupančič; Novo mesto; Olga Horvat; roj. Očko; Murska Sobota.



SLOVENCI V ARGENTINI

Osebnosti

Krsti: V cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi je bil krščen 20. marca Gabriel Jože Burja, sin Jožeta in Marije roj. Jemec. Botra sta bila Viktor Burja in Marta Jemec. Krstil je g. Janez Petek OM.

V nedeljo, 20. marca, je bil v slovenski cerkvi Marije Pomagaj krščen Jože Martin Rožanec, sin dr. Jožeta ml. in ge. prof. Veronike roj. Kremžar. Botra sta bila dr. Jože Dobovšek ml. in ga. Marijeta Dobovšek roj. Rožanec. Krstil je dr. Jurij Rode.

V San Justu pa sta bila krščena Nadja Romina Zgajnar in Sebastijan Friderik Zgajnar, dvojčka Borisa in ge. Magdalene roj. Oblak. Botrovali so: ga. Marija de Pino roj. Zgajnar in Peter Oblak ter gđ. Irena Oblak in dr. Branko Zgajnar. Krstil pa ju je msgr. dr. Alojzij Starc.

V farni cerkvi sv. Avguština v Buenos Airesu je bila krščena Marija Aleksandra Pucko, hčerka Andreja in ge. Marije Alejandre Colombo. Botrovala sta ga. Adrijana C. de Speicher Mujića ter inž. Matjaž Omahna.

Vsem staršem iskrene čestitke!

Poroke: V cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi sta se 19. marca poročila Claudio Edgardo Spinella in Tatjana Reven. Za priči sta bila Slavko Reven in Miriam de Spinella. Poročal je g. Jože Bokalič CM.

V Transradio sta se dne 13. februarja poročila Miha Omahna in Kristina Albreht.

V soboto 12. marca sta se v župni cerkvi v Ranelaghu poročila Danijel Vitrih in Valerija Moore. Za priči so bili starši Franc in Anica Vitrih ter Enrique in Aileen Moore.

Mladoporočencem čestitamo!

Smrt: V Ramos Mejiji je umrl Lovro Tomačevič v 62. letu starosti; v torek, 22. marca pa lie. Tinka Šušteršič roj. Vombegar iz Hurlingham (46 let). Naj v miru počivata!

BUENOS AIRES

RAST XVI V BARILOČAH

Z veselo žalostjo smo v soboto, 9. januarja zapustili dom in domače ter se napotili na sanjane počitnice.

Na pobudo Zveze mater in žena so se na Pristavi v januarju in februarju vrstili vse srede počitniški dnevi, ki se jih je redno udeleževalo okrog 30 otrok Prešernove šole. Organizacija in vodstvo dni sta bili zaupani ge. Rožici Klemenčičevi, ki je s skupino učiteljic, šolskega od-

Ni nujno, da omenim krasoto tega kraja: Imeli so prav oni, ki so nam pripovedovali o hribih, vodah in soncu Bariloč. V sebi imajo življenje in v trenutku, ko jih zaužiješ, čutiš, kako v teh doni pesem. Vsa čustva, vse veselje nimata besed. Tako je težko izraziti to popolnost.

V življenju nismo občudovali toliko zvezd skupaj... kot da bi jih Bog razsul na enem samem nebu.

Ni nam manjkalo lepih dni in tudi ne božjega „deževnega“ blagoslova. V teh dneh pa so naši spremljevalci France Bergant, Ivan Korošec in Pavlinka vedno skrbeli, da smo imeli kaj početi.

Mogočno lepoto tega sveta smo občutili vsakokrat, ko smo bili na sprehodih: Bahía López, Lago Mascaradi, Cerro López, Catedral, Laguna Negra. Takrat, ko nas je mrzli, samotni veter objemal, se je marsikdo vprašal: „Kako je mogoče, da je božja dobrotta umela tako velik in globok obseg?“

V takem kraju ni težko biti miren z vsemi črkami... človek se kot enkratno bitje zaveda, da je on sam, in nihče drug, Oseba, ki jo Bog ljubi.

Zlati pečat teh dneh je bil na Campanariju, kjer smo preživeli krasen večer. Za poslopitev nam je naš vođa I. Korošec napisal pesmico z akrostihom:

Rast šestnajst, v zelenem polju roža,
Aloa v Pampi, ki jo veter boža.
Semena izpod Triglava in s Krasa,
Tretjič že brsté v sadove.

Še vedno so zelene korenine, Enake dedov in očetov naših, Silna si Slovenija, tudi nas objemi! Tvoja bolečina je življenje naše — Ne pozabi nas pod južnim križem! Akoravno so med nami oceani, Je srce in kri, ki ne pozna meja — SLOVENIJA — Tvoji smo in tvoji radi bi ostali!

Iskreno se zahvaljujemo vsem tistim, ki ste pripomogli, da smo mi, RAST XVI preživeli te srečne dni.

Veronika Grabnar

SLOVENSKA PRISTAVA

POČITNIŠKI DNEVI

Na pobudo Zveze mater in žena so se na Pristavi v januarju in februarju vrstili vse srede počitniški dnevi, ki se jih je redno udeleževalo okrog 30 otrok Prešernove šole. Organizacija in vodstvo dni sta bili zaupani ge. Rožici Klemenčičevi, ki je s skupino učiteljic, šolskega od-

Darovali so v tiskovni sklad Svobodne Slovenije

Za tiskovni sklad Svobodne Slovenije so darovali: gđ. Jožefa Božnar, Mendoza, A 30; gđ. Anica Mehle, San Justo, A 10; ga. Berta Šproc, Buenos Aires, A 30; ga. Josephine Mokorel, ZDA, 40 dolarjev; Valentin Košir, Kanada, 40 dolarjev; dr. S. Frank, Avstralija, 20 dolarjev; Ignac Ahlin, Avstralija, 20 dolarjev; rev. Viktor Breznikar, ZDA, 10 dolarjev; Anton in Ana Gaber, ZDA, 10 dolarjev.

Vsem darovalcem iskrena hvala.

Uprava Svobodne Slovenije

bora, skrbnih mamic in nekaterih članic in članov SDO in SFZ skrbela, da so dnevi potekali v veselju in zabavi mladih počitničarjev, ki pa so s prijetnim vsakokrat odnesli tudi kaj koristnega.

Vsak dan se je začel z mašo, potem pa so se s presledki odmorov, malic in kosila vrstile igre, šport, risanje in ročna dela (fantje keramika, deklice kvačkanje), petje, poslušanje pravljic (za manjše) in razgovori (za večje), pisanje prostih spisov in pism itd.

Zadnji počitniški dan je bil v soboto, 27. februarja. Bil je združen s taborjenjem in kresovanjem. Škoda, da je nočna nevihta pokvarila razpoloženje v taboru, a „evakuacija poplavlencev“ se je s pomočjo staršev in požrtvovalnih fantov izvršila brez težav. Naslednje nedeljsko jutro so se otroci — dokaj zaspani sicer — pri sv. sv. maši zahvalili Bogu za lepo preživele dni. Po maši pa so še vse povabili na ogled ročnih del, ki so jih naredili v počitniških dneh.

VSAKOLETNA TOMBOLA

Bila je — kot vsako leto — prvo nedeljo v marcu. Ugodno vreme in zelenja polna Pristava sta privabila na prireditev izredno število obiskovalcev, med njimi tudi veliko argentinskih prijateljev naših Pristavčanov. Letošnja tombola je tako v številu obiskovalcev kot v povpraševanju po tablicah presešla vsa pričakovanja. Spet je primanjkovalo sedežev, čeprav so letos prireditelji posebej skrbeli, da se zadrega preteklih dveh let ne bi spet ponovila. Vendar se je vse v redu razvijalo; bar je bil dobro založen in tudi obiskan, za lačne želodce so skrbeli hrenovkarji, čevapčičarji in klasičarji, za poslastice pa gospe in sladolejadi. Vsega je bilo dovolj. Tudi dobitkov — 50 tombol, 200 činkvinov in 200 kvaternov.

Pristava je vesela uspeha in že nadaljuje z deli. Na vrsti je sedaj antiakustični strop z novo razsvetljavo in ventilacijo v gostinskem obratu.

Začetek osnovnih šol

je bil v nedeljo, 13. marca v Slovenski hiši. Na sporedu je bila najprej sveta maša, ki jo je daroval župnik Jože Škerbec v čast Svetemu Duhu za božji blagoslov in za rajno učiteljico Anico Šemrov. Cerkevne obrede je vodil Marijan Loboda, berili sta brala Vladi Selan in Alenka Šmole, ljudsko petje pa Katica Dimnik in Mirjam Klemenc. Sedem slovenskih osnovnih šol je poslalo svoje zastavonoše in njihove spremljevalce; šolarji, njihovi starši in prijatelji so napolnili cerkev Marije Pomagaj. Nekatere misli iz duhovnikov pridiše: Pred nami je postni čas, Boga hočemo po slovensko častiti, spoznavati verske resnice in olikovati svojo dušo. Res imajo mnogi obiskovalci lepe vtise o verskem življenju naše skupnosti, vendar se moramo še bolj potruditi in utrditi v krščanskem življenju. In šolska leta so odločilna v človekovem razvoju. Pridigar je približal otrokom križev pot in med drugim poudaril borbo proti pomehuženju, za sramožljivost in čistost.

Po službi božji so vsi navzoči odšli v dvorano Slovenske hiše, kjer so po prihodu zastavonoš zapeli narodno himno in je vse pozdravila Marjana Batagelj v imenu šolskega odseka Zedinjene Slovenije: „Vam, ljubi otroci, in vam, dragi starši in prijatelji, na tem začetnem srečanju v navzočnosti našega narodnega sim-

bola — slovenske zastave — najlepši pozdrav v imenu ŠOZS. Stojimo pred novim šolskim letom. Pred novim obdobjem. Pred obdobjem skupnega dela: dela otrok, staršev in učiteljstva. Tako velike važnosti je to skupno delo, tako močno se prepleta, tako zelo je med seboj odvisno, da bi mogla brezbriznost le enega od teh sestavnih delov zmanjšati, če ne uničiti uspehe naših šol. V tem je važnost pa obenem odgovornost vsakega od nas. V ta začetek, v ta skupni vzpon, bi rado učiteljstvo danes zaklicalo dve gesli, dve vodilni misli, ki sta obenem želji učiteljstva: Zavijajmo rokave! Pripravimo se, zavzemimo se, potrudimo se! Od našega dela, truda, pridnosti zavisi uspeh — potem ko smo prosili božjega blagoslova. Gre za zaklad, ki ga vsakdo od nas nosi v sebi. Zaklad pripadnosti slovenski narodni družini. Zaklad, ki smo ga prejeli od staršev, od dedov, brez lastnih zaslug. Bil nam je dan, poudarjen. A ki ga ne bomo ohranili v sebi, ga ne obogatili in ga delili z drugimi, če se ne bomo sami za to potrudili. Drugo geslo dopolnjuje prvega: Veselo na delo! Poudarek je na besedi veselo. Kar pomeni sonce za naravo, to je veselje za človeka, še posebej za otroka. Ima čudovito moč, ki je ne zmorejo še taki sistemi. Tudi Kekec nam v svoji pesmi svetuje: „Dobra volja je najboljša! Bodi dan na dan vesel! Smej

se, vriskaj, pesmi piskaj, pa lahko boš srečo ujel!“ Ti dve gesli, naj bi danes, na začetku skupnega dela, nas osvobodili za vse leto, ki je pred nami. Tudi ko bo treba ob sobotnih jutrih iz tople postelje, da ne zamudimo slovenske šole, v uricah slovenske domače naloge, ob večerih, ko nas bo poleg vabljenega televizijskega programa — velike in majhne — čakala odprta slovenska knjiga, igra, pesem, pogovor in v toliko trenutkih osebnega in družinskega življenja, ko smo postavljeni pred odločitve, da izberemo, kar je boljše, kar je več vredno, Konec leta naj pokaže, da smo z odzivom na ti dve gesli postali bogatejši. Boljši osebnostno in tudi boljše kot sinovi slovenskega in argentinskega naroda. Naše šolske zastave bodo v rokah zastavonošev nastopile pot v šolske prostore, kjer naj nas vse leto vzpodbujajo k temu, čemur so bile danes priče. Sprejmimo jih s ploskanjem!“

Sledila je pravilna igra „Dežela Bi-Ba-Bo“, najnoveše delo Maksa Osojnika, ki je bila prvokrat odigrana v Balantičevi šoli na zaključku lanskega šolskega leta. Kratka vsebina: Sedem palčkov iz dežele Bi-Ba-Bo — pod koreninami mogočnega drevesa — se predstavi. Srečata se miški Sivka in Miškolinček. Maček Mrnjav napade Sivko, ki jo vsi skupaj rešijo iz mačjih krempljev. Zgoraj — na zemlji ob drevesu — se razgovarjajo palčki, snežni mož in snežinke, ki se vsak po svoje pripravljajo na odhod zime in prihod pomladi. Zato nastopi palček-brivec

Copatek in palčki ogrevajo korenine pomladanskim cveticam. — Palčki hitijo na zemljo, da vidijo, kako dreve zeleni in se srečajo s pomladanskimi cveticami in čebelicami. Mišjak Dolgorepec in miška Bosopetka pripravljata stanovanje bodočemu mlademu paru, Sivki in Miškolinčku, da bosta imela dovolj hrane in mir pred mačkom, ki napade Miškolinčka, a ta se reši mačkovih krempljev in zob. Pomlad že odhaja — kresnice prihajajo. — Ponoči v gozdu. Kresnice in palčki se pogovarjajo o svetilkah, sova uharica lovi Bosopetko in Mrnjav Miškolinčka. Mrnjav je kaznovan in mora vlačiti plug. Bliza se poletno jutro, ptice se prebujajo in pojejo. Priprave na svatbo prikažejo palčki, ki oponašajo setev, žetev in mlatitev ter pojejo tudi o mlinčku. — Dreve in grmovje je že v jesenskih barvah. Godrnjavček medved se pripravlja na zimsko spanje, vendar še prej zapleše, preden zaspi. Sivka in Miškolinček sta že pripravila za svatbo polne košare sadežev in vabita vsa pravilna bitja na svatbo z bogato gostijo pod koreninami mogočnega drevesa v deželi Bi-Ba-Bo, kjer se vse obrne na dobro.

Izgleda, da si je sanhuška šolska družina pošteno zavihala rokave in se z veseljem spravila na delo — da uporabim misli Marjane Batagelj —, da je spravila na oder to lepo in zanimivo Osojnikovo pravilno igro, ki je seveda vse izredno navdušila. 51 otrok je bilo treba vsestransko pripraviti: naučiti besedilo, gibanje posameznikov in skupin, peti 22 pe-

smic deloma za soliste, deloma po skupinah in seveda tudi skupno, ves čas z glasbeno spremljavo. Zato se je Marjana Batagelj v imenu šolskega odseka Zedinjene Slovenije zahvalila voditeljici Balantičeve šole Angeli Klanšek, avtorju Maksu Osojniku, Fridu Bezniku za zamisel režije, Danici Malovrh za izvedbo igre, vsem učiteljicam za pomoč, Tonetu Oblaku in očetom za izvedbo izredne scenerije, Andrejki Selan, Silviji Oblak, Lučki Oblak in Mirjam Klemenc za glasbeno spremljavo ves čas igre, Anici Mehle in Andrejki Selan za petje, vsem mamicam za zanimivo in komplicirano garderobo in Bogdanu Magistru za razsvetljavo. Na vaje so spremljali otroke starši ne samo iz San Justa, pač pa tudi iz Monte Grande, Transradia in km. 34!

Nekaj vlog nadobudnih igralcev: Tisočletnik — Marta Selan, Zvedavček — Lucijana Štefe, Jecljavček — Veronika Samsa, Slovanček — Marijela Urbančič, Dobrovoljček — Silvija Selan, Nagajivček — Patricia Grilj, Frfotavček — Marjana Poberšnik, Copatek — Ivanko Poberšnik, Miškolinček — Lojze Rovnan, Sivka — Erika Indihar, Dolgorepek — Ivan Selan, Bosopetka — Sonja Bregar, Mrnjav — Monika Mehle, snežni mož — Gregor Modic, čmrlj harmonikar — Franci Samsa. Potem pa so nastopale še kresničke, snežinke, čebelice, žabi, uharica in pikapolonice.

Izredno lep začetek šolskega leta 1988!

I. V.

MALI OGLASI

ZA DOM

POHISTVO: za jedilnice, spalnice, dnevnice, sobe, moderno in angleški stil. Martin Kovacic — T. E. 765-1682.

PREGELJ in sinovi: izdelava kuhinjskega pohištva; Montevideo 35 - Tablada - T. E. 652-8157.

REDECORA — celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge — Bolivar 224, Ramos Mejia, T. E. 654-0352.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt, Martinez de Hoz 110, San Miguel, T. E. 664-1656.

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov. Andrej Marolt, Avellaneda 216, San Miguel. T. E. 664-1656.

ADVOKATI

dr. Vital Ašič — odvetnik; ponedeljek, sredo, petek od 17. do 19., Don Bosco 168 — San Isidro; T. E. 742-5985.

dr. Franc Knaus — vsakovrstne civilne, delavske in trgovske zadeve v Capitalu in Pcia. Bs. As. — Tucumán 1455, 9. nadst. E - Tel. 45-0320 - poned., torek, četrtek od 16 do 20.

TRGOVINA

Delikatessa Franc Vester — Gana 119 - Capital - (1 kvadro severno od postaje Liniers).

Alpe Hogar — Stane Mehle — vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - 1826 Rem. de Escalada - T. E. 248-4021.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 335, 1. nadst., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - T. E. 312-2127.

Kreditna zadruga SLOGA — Bm6. Mitre 97, 1704 Ramos Mejia - T. E. 658-6574, 654-6438. Od poned. do petka od 14. do 19. ure.

Mutna SLOGA — Bm6. Mitre 97, 1704 Ramos Mejia - T. E. 658-6574, 654-6438. Od ponedeljka do petka od 14. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN — Slovenski dom - Córdoba 129 Tel. 755-1266 - Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure. (g. Stanko Oberžan).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS — Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10,30 do 12,30 (ga. Marija Gorše).

OBVESTILA

PETEK, 25. marca:

Roditeljski sestanek Slomškove šole ob 20.30 uri.

SOBOTA, 26. marca:

Redni letni občni zbor Kreditne zadruge SLOGA ob 21. uri v Slomškovem domu.

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 15. uri.

NEDELJA, 27. marca:

V Rožmanovem domu ob 11.30 blagoslov oljk, sv. maša nato skupno kosilo.

V Slovenskem domu v Carapachayu domače družinsko kosilo.

V slov. cerkvi Marije Pomagaj ob 9.30 uri blagoslov oljk in butaric, procesija in sv. maša.

V Slomškovem domu ob 9. uri blagoslov oljk in butaric na vrtu, procesija ter sv. maša v dvorani.

VELIKI ČETRTEK, 31. marca:

V slov. cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši slovesna sv. maša ob 19.

VELIKI PETEK, 1. aprila:

V slov. cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši ob 19 bogoslužno opravilo.

VELIKA SOBOTA, 2. aprila:

V slov. cerkvi Marije Pomagaj v Slo-

OB ROBU

„Gospodarstvo je klinično mrtvo.“ piše Emil Lah. „Zaradi nedonosne proizvodnje, previsokih davkov in prispevkov ter izvoza za vsako ceno se dejanske izgube vsako leto povečajo za dve do tri milijarde ameriških dolarjev. Logična posledica takšnega gospodarjenja je, da je povprečni osebni dohodek manjši od 300 DM, da je 1,1 milijona ljudi nezapo-

venski hiši ob 22 velikonočna vigilijska sv. maša.

SOBOTA, 9. aprila:

Sestanek staršev Slov. srednješolskega tečaja v Slovenski hiši ob 17. uri.

SREDA, 6. aprila:

Zveza slovenskih mater in žena ima ob 17 predavanje v Slovenski hiši.

NEDELJA, 10. aprila:

SLOVENSKI DAN V SLOMŠKOVEM DOMU.

NEDELJA, 17. aprila:

V Carapachayskem domu vsakoletna tombola.

V Slomškovem domu občni zbor po sv. maši (ob 10. uri).

ZEDINJENA SLOVENIJA

Na občnem zboru 20. marca 1988 je bila potrjena sledeča članarina za leto 1988.

Za samske A 3 mesečno odn. A 36 za celo leto in za družine A 4,50 mesečno odn. A 54 za celo leto, če bo ista poravnana najkasneje do 30. junija 1988, ko bo upravni svet določil novo v zvezi s tedanjo inflacijo.

Posmrtnina se je dvignila pod istimi pogoji na A 250 za vsak smrtni slučaj.

Tudi je občni zbor potrdil sklep seje upravnega sveta, da v bodoče obračunava VSO ZAOSTALO ČLANARINO ZA PREJŠNJA LETA v višini tekoče članarine in NE v višini preteklega leta, kakor je to bilo do sedaj. Vendar se podaljša obračunavanje zaostale članarine po dosedanjem do vključno 30. aprila 1988.

O B Č N I Z B O R

Slomškovega doma

v nedeljo, 17. aprila
po sv. maši

Z A H V A L A

Odbor Slomškovega doma se iskreno zahvaljuje vsem, ki so darovali dobitke ali prispevali na katikolski način k uspehu vsakoletne tombole. Gospod pa še prav posebna zahvala za darovano pecivo.

SLOGA — PODRUŽNICA RAMOS MEJIA. V priložnosti poslojpa Sloge, Moreno 129. Od ponedeljka do petka od 16.-19. ure. T. E. 658-6574 — 654-6438.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Monte 1851 - Urađuje ob četrtkih od 20. do 22. ure in ob nedeljah od 10,30 do 12,30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) H. Irigoyen 2756 Tel. 651-1760 - Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9,30 do 11,30 (gdč. Julka Moder).

Cena največ štirih vrstic A 5.- za enkratno objavo, za ves mesec — 4 številke — A 15.-.

33. SLOVENSKI DAN

Nedelja, 10. aprila 1988

v Slomškovem domu

LUDOVİK PUS

Mihail Sergejevič Gorbačov

Kaj pa Nikaragva, državica pred samim nosom Amerike? Ne na otoku, kot Kuba, marveč na ameriški celini, torej pod Monroevio doktrino. Hruščovu ni uspelo zasaditi sovjetskih mislov na Kubi, nevarnost pa je, da bo to dosegel Gorbačov, pacifist, na samem ozemlju ameriškega kontinenta. S kakšnim namenom? Da bi zagotovil mir na svetu?

Razen teh nekaterih dobro znanih in javno obravnavanih „osvobodilnih gibanj“ pod vodstvom in izdatno podporo Moskve, ki stalno nalaga polena, da revolucionarni ogenj ne ugasne, je po svetu še cela vrsta ognjev in ognjičev, o katerih se malo ali nič ne govori ali piše. Zlasti v težkih socialnih in gospodarskih krizah, ki so žalostna dediščina nekdanjih kolonij, imajo sodelavci tovariša Gorbačova polne roke dela, da sproti skrbijo za lokalne marksistične agente, ki so specialno trenirani za podžiganje revolucionarnih ognjev in strokovnjaško pazijo in javno mnenje v svojem okolišu sproti podpihujejo z dokazovanjem, da je njihovega pomanjkanja in revščine kriv le kapitalizem. Tega uničiti pomeni ustvariti raj na zemlji, ko bo vsega dovolj za vse.

Pacifist Gorbačov, apostol miru, vse to odobrava in podpira. Če je prepričan, da bo s svojo perestrojko ruskega komunizma to dosegel, je ali sanjač, ali tepec, ali prebrisal vseljidski demagog.

3) Svetovna nadvlada marksizma. Naš tu obravnavani junak dobro ve, da se načrti, kakor jih vidi on pred seboj, realizirajo počasi in postopoma, z veliko vztrajnostjo in energijo, razen če bi se posrečilo zanetiti široko svetovno revolucijo. To pa je, po mnenju tega pisca, nemogoče.

Gre za svetovni spopad snovi in duha. Marksizem se ves do glave in čez koplje v materializmu najbolj ekstremnega značaja: človekov duh in duhovne vrednote, kakor so etika, estetika, religija in še kaj, zanikava, odklanja in se proti njim aktivno bori. Da bi bil Gorbačov voljan preustrojiti marksizem v smislu priznavanja teh vrednot, je utopijska. Nasprotno. Odločen je očitno prepričati človeštvo, da je za človekovo življenje dovolj imeti na razpolago vseh materialnih dobrin v izobilju in jih uživati po svoji volji. Kar je preko tega, je za angele in vrabce, nesmiselno in nerealno. Marksistična avantgarda partijskih aparatčikov širom sveta bi v primeru prevlade komunizma dirigirala od kraja zmaterializirana ljudstva od duhovnih prvin v človeku v čisto snovnost s protiversko propagando in, če potrebno, tudi s prisilo, pod egido: človeku je v prid samo znanost in predvsem tehnologija, vse drugo je ničev.

Ali je mogoče, da bi do takšnega stanja res prišlo? Da bi brezboštvo bila gonilna sila človekove življenj-

ske poti?

Jaz osebno sem prepričan, da do tega ne more priti, naj se v Moskvi pojavi še drugi ali tretji Gorbačov, ne samo sedanji. Moje prepričanje je zakoreninjeno v resnici, da je tako pojmovanje človekovega bivanja ne samo neznanstveno, marveč tudi izrazito protinaravno. Kar pa je zoper človekovo naravo, je obsojeno brez izjeme na popoln neuspeh. Objektiva znanost vztraja na tezi, da je človekova narava sestavljena iz snovi (teles) in duha (duše). In stara modrost je velela: Anima cristiana naturaliter cristiana. Res je krščanstvo med vsemi svetovnimi religijami najmočnejši jez zoper poplavo brezboštva, to pa zato, ker je izrazilo socialno usmerjeno in aktivno. Lahko se dogodi, da bo komunizem dosegel začasno prevlado na svetu, a krščanstva ne bo strl. Morda bo tekla mučeniška kri, ki pa bo plodovito seme za zmago krščanske resnice. V borbi bo na frontnem položaju vodilna sila krščanstva — katolicizem, ki bo zbral okrog sebe vse krščanske ločine, da se uresniči svetopisemska prerokba: ... in peklenška vrata je ne bodo premagala.

Zdi se, da začenja Mihail S. Gorbačov novo poglavje, svojevrstno in nevarno poglavje, v zgodovini človeštva. Daj Bog, da bi bili voditelji narodov dovolj modri in pogumni, da temu perestroikarju križajo načrte in človeštvo obvarujejo zgodovinsko brezprimerne katastrofe, v kateri bo sicer njegov načrt propadel, nesreča pa bi bila ogromna.

Pod takšno perspektivo je upravičeno zapisati, da je Mihail Sergejevič Gorbačov nevaren svetovni politik.

K o n e c

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
REDACCION Y ADMINISTRACION:
RAMON L. FALCON 4158
1407 BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: 6 9 - 9 5 0 3

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:
dr. Tine Debeljak, Tone Mizerit,
dr. Katica Cukjati, Gregor Batagelj

Correo Argentina Central (B)	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824

Registro Nac. de la Propiedad
Intellectual No. 85.462

Naročnina Svobodne Slovenije za 1. 1988:
Za Argentino A 100; pri pošiljanju po pošti A 120; Združ. države in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 60 USA dol.; obmejne države Argentine 53 USA dol.; Evropa 65 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 70 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 45 USA dol.
TALLERES GRAFICOS "VILKO" S.R.L., ESTA DOS UNIDOS 425, 1101 - BUENOS AIRES
T. E. 362-7215

PRIDOBIVAJTE NOVE NAROČNIKE!

Slovenski srednješolski tečaj

„RAVN. MARKO BAJUK“
V SLOVENSKI HIŠI

Sporočila Zedinjeni Sloveniji in tudi vsem Domovom ter organizacijam in staršem šolski urnik za leto 1988:

Marec: 26.; april: 16. in 23.; maj: 7., 14. in 21.; junij: 4. in 18.; julij: 2. in 23.; avgust: 6. in 20.; september: 3. in 17.; oktober: 1., 15. in 22.; november: 5. in 19. (zaključna prireditve). Proforsorski seji: 30. julija in 12. novembra. Sestanek s starši: 9. aprila ob 17. uri.

Prosimo vse, da te datume upoštevajo.

Ravnateljstvo

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da nas je za vedno zapustil dne 18. marca 1988 naš dragi mož, brat, stric in svak gospod

Lovro Tomažević

Pokopali smo ga naslednji dan na praznik sv. Jožefa na pokopališču Villegas, San Justo.

Ob tej priliki se zahvalujemo vsem duhovnikom, ki so ga prišli kropiti in opravili molitve ob krsti. Enako zahvalo smo dolžni tudi vsem kropilcem, ki so nas tolažili in izražali sožalje, ter vsem, ki so darovali vence in cvetje in ga spremili na zadnji poti. Prosimo, da se ga spominjate v molitvi. Njii poti, posebno Ivanu Korošcu za tolažilne besede ob odprtem grobu. Prosimo, da se ga spominjate v molitvi.

Žalujoči: žena Majda Nevenka Peterlin,
bratje: Tone, Jože in Franc z družinami,
sestre: Micka in Anica z družinami,
Tončka, Francka in Ivanka
ter ostalo sorodstvo.

Argentina, Slovenija.

Dne 4. marca nas je po kratkem trpljenju zapustil v 74. letu življenja naš mož in oče, gospod

Ferdinand Čuk

Priporočamo ga v molitev.

Za njim žalujejo:
žena Marija,
sin Slavko,
sestri Marija in Anica,
brat Rafael in nečaki.

Caseros, Gorica, Rosario, Huston, ZDA,
Črni vrh pri Idriji.

„Naša duša pričakuje Gospoda:
On sam je naš pomočnik in ščit.“
Ps. 32

V svojem 96. letu je tiho in vdano dozorela za večnost naša dobra mama, babica in prababica, gospa

Marija Kovač roj. Konšek

V molitvi in hvaležnem spominu bomo ostali povezani z njo.

hčere: Valentina por. Fink,
Marija por. Batagelj,
Katarina por. Dimnik,
sinova: Pavle in Jože,
vnuki, pravnuki in ostalo sorodstvo.

Ljubljana, Maribor, Buenos Aires 13. marca 1988